

**Προσφυγή της 30ής Ιουνίου 2011 — Ecologistas en Acción
— CODA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής**

(Υπόθεση T-341/11)

(2011/C 252/89)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ecologistas en Acción — CODA (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: J. Doreste Hernández, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την αρνητική απόφαση, λόγω μη εμπρόθεσμης απαντήσεως, του Γενικού Γραμματέα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, με την οποία αυτός αρνείται στην προσφεύγουσα την πρόσβαση στα έγγραφα που αυτή ζήτησε στο πλαίσιο της διαδικασίας GESTDEM 2011/6·
- να αναγνωρίσει το δικαίωμα της ECOLOGISTAS EN ACCION να λάβει τα αιτηθέντα έγγραφα, που η Επιτροπή αρνήθηκε αδικαιολόγητα:
 - a. Summary by the Spanish Ministry of Environment of the Information submitted to the European Commission concerning the environmental assessment of the construction of the Granadilla Port, transmitted to the Permanent Representation of Spain to the European Union on 4 November 2005;
 - b. la note explicative, complimentary information by Gobierno de Canarias, November 2005,
 - c. Alternative analysis concerning the location of the Granadilla Port by Gobierno de Canarias, July 2005, και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι της προσφυγής και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα προσφυγή ανάγεται στην αίτηση διαβίβασης εγγράφων περιβαλλοντικής φύσεως, η οποία απορρίφθηκε σιωπηρώς από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Η πληροφορία την οποία η Επιτροπή αρνήθηκε να δώσει αφορά τρία έγγραφα που η ισπανική διοίκηση παρέσχε στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, προκειμένου αυτή να προβεί σε γνωμοδότηση, δυνάμει του άρθρου 6, παράγραφος 4, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας (ΕΕ L 206, σ. 7), επί της κατασκευής λιμένος στην Granadilla (Τενερίφη, Ισπανία).

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους.

1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση του κανονισμού (ΕΚ)

1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ L 145, σ. 43)

— Συναφώς, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή δεν ανέφερε γραπτώς στην ECOLOGISTAS EN ACCIÓN τους λόγους για τους οποίους της αρνείται την πρόσβαση στα τρία αιτηθέντα έγγραφα και άφησε το Βασίλειο της Ισπανίας να αποφασίσει επί της αιτήσεως κοινοποίησης των εγγράφων αυτών, αν και αυτά δεν εμπίπτουν σε καμία από τις εξαιρέσεις που προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφοι 1, 2 και 3, του προπαρατεθέντος κανονισμού.

2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση του κανονισμού (ΕΚ) 1367/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Σεπτεμβρίου 2006, για την εφαρμογή στα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας των διατάξεων της Σύμβασης του Aarhus σχετικά με την πρόσβαση στις πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα (ΕΕ L 264, σ. 13)

— Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι, δεδομένου ότι τα τρία αιτηθέντα έγγραφα αποτελούν «περιβαλλοντικές πληροφορίες», η σιωπηρή άρνηση κοινοποίησής τους συνεπάγεται παραβίαση του γράμματος και του πνεύματος του προαναφερθέντος κανονισμού και της Συμβάσεως του Aarhus.

Προσφυγή της 30ής Ιουνίου 2011 — CEEES και Asociación de Gestores de Estaciones de Servicio κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-342/11)

(2011/C 252/90)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Confederación Española de Empresarios de Estaciones de Servicio (CEEES) (Ισπανία) και Asociación de Gestores de Estaciones de Servicio (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: A. Hernández Pardo και B. Marín Corral, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, και
- να ζητήσει από την Επιτροπή να επιβάλει στην REPSOL, λόγω της παραβάσεως του άρθρου 9 του κανονισμού 1/2003, πρόστιμο ή χρηματική ποινή.

Λόγοι προσφυγής και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα προσφυγή βάλλει κατά της αποφάσεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 28ης Απριλίου 2011, στην υπόθεση COMP/39461/CEEES AOP-REPSOL, αντικείμενο της οποίας είναι η λήψη αποφάσεως επί του παραδεκτού της καταγγελίας στην οποία προέβησαν οι προσφεύγουσες στις 30 Μαΐου 2007. Η καταγγελία αυτή βασιζόταν σε τρεις βασικούς ισχυρισμούς:

- α) Υπήρχαν οριζόντιες συμφωνίες μεταξύ της Asociación de Operadores Petrolíferos (AOP) και των μελών της, οι οποίες περιόριζαν τον μεταξύ τους ανταγωνισμό.
- β) Υπήρχε παράβαση των άρθρων 101 και 102 ΣΛΕΕ λόγω στηρίξεως των τιμών πώλησεως στο κοινό.
- γ) Η REPSOL παρέβη την κατά το άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 εκδοθείσα απόφαση 2006/446/ΕΚ της Επιτροπής, της 12ης Απριλίου 2006, σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 81 [ΕΚ] (Υπόθεση COMP/B-1/38.348 — Repsol CPP)· η εν λόγω παράβαση έχει δε αξιόποινες συνέπειες.

Με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι δεν υπάρχουν επαρκείς λόγοι για να επιβάλλει σε βάρος της REPSOL οποιοδήποτε από τα μέτρα που προβλέπει ο κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 για την περίπτωση που οι εμπλεκόμενοι παρέβησαν τις υποχρεώσεις τους.

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν δύο λόγους.

- 1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003, καθώς και από παραβίαση της αρχής του αμέσου αποτελέσματος του κοινοτικού δικαίου.
- Ειδικότερα, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται συναφώς ότι η Επιτροπή, έχοντας υπόψη τις διαπιστώσεις της Autoridad Nacional de la Competencia, δεν μπορεί να εμποδίσει την παράβαση των υποχρεώσεων που είχε αναλάβει η REPSOL, κατόπιν της συμπεριφοράς της που συνίστατο στον καθορισμό των τιμών πώλησεως· πράγματι, τα διαπιστωθέντα από την Autoridad Nacional de la Competencia πραγματικά περιστατικά, σε σχέση με την παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, θα έπρεπε να αρκούν στην Επιτροπή για να θεωρήσει την παράβαση των υποχρεώσεων της REPSOL πλήρως αποδεδειγμένη· και ότι
- η μη παρέμβαση της Επιτροπής προ μιας παραβάσεως της περί των υποχρεώσεων αποφάσεως, επειδή έκρινε ότι είχε συναφώς διακριτική ευχέρεια, θα έθετε σε κίνδυνο την ίδια την ουσία των μηχανισμών στους οποίους υπόκειται η αποδοχή κάποιων υποχρεώσεων ως εναλλακτική λύση για την κίνηση διαδικασίας για την επιβολή ποινών, μετατρέποντας τη διακριτική ευχέρεια της Επιτροπής σε αυθαίρετη εξουσία, ικανή να προκαλέσει κατάφωρη άρνηση παροχής έννομης προστασίας.
- 2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση των άρθρων 23, παράγραφος 2, στοιχείο γ', και 24, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003.
- Κατά τις προσφεύγουσες, κατόπιν παραβάσεως του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003, όπως είναι αυτή που αποτελεί αντικείμενο της παρούσας διαδικασίας, η Επιτροπή οφείλει να επιβάλλει τα πρόστιμα και τη χρηματική ποινή που προβλέπονται από τις αναφερθείσες διατάξεις.

Προσφυγή της 28ης Ιουνίου 2011 — Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-343/11)

(2011/C 252/91)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Βασίλειο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: C. Wissels, M. de Ree, B. Koorman και C. Schillemans)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει το άρθρο 1 της κοινοποιηθείσας στις 18 Απριλίου 2011 αποφάσεως 2011/244/ΕΕ της Επιτροπής, της 15ης Απριλίου 2011, για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΓΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων, στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΓΤΕ) και στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ), κατά το μέρος που το άρθρο της 1 έχει σχέση με τις Κάτω Χώρες και στο μέτρο που αφορά τον αποκλεισμό ποσού 22 691 407,79 ευρώ από τη χρηματοδότηση ο οποίος επιβλήθηκε επί των δαπανών που δηλώθηκαν κατά τα έτη 2006-2008 στο πλαίσιο των επιχειρησιακών προγραμμάτων και της αναγνωρίσεως οργανώσεων παραγωγών·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Στην απόφαση 2011/244/ΕΕ η Επιτροπή θεώρησε ως γενικά έξοδα παραγωγής υπό την έννοια του παραρτήματος II του κανονισμού 1433/2003 ⁽¹⁾ όλα τα έξοδα που έχουν σχέση με την εκτύπωση σε συσκευασίες, ανεξαρτήτως της φύσεως και του σκοπού των εκτυπώσεων αυτών, και έτσι δεν έλαβε υπόψη για κοινοτική χρηματοδότηση τα έξοδα αυτά. Η Ολλανδική Κυβέρνηση διατείνεται ότι εκτυπώσεις σε συσκευασίες με σήμα οργανώσεων παραγωγών, οι οποίες εκτυπώσεις έχουν ως σκοπό την προώθηση των πωλήσεων, πρέπει να θεωρηθούν ως γενική προβολή και/ή προβολή σημάτων ποιότητας και ως προβολή σημάτων οργανώσεων παραγωγών. Βάσει του παραρτήματος I του κανονισμού 1433/2003, τα έξοδα για τέτοιες ενέργειες κάλλιστα λαμβάνονται υπόψη για χρηματοδότηση.

Περαιτέρω, στην απόφαση 2011/244/ΕΕ η Επιτροπή απέκλεισε εξ ολοκλήρου από τη χρηματοδότηση τις δαπάνες στο πλαίσιο των επιχειρησιακών προγραμμάτων της οργανώσεως παραγωγών FresQ για τις περιόδους εμπορίας 2004 έως 2007, με βάση την κρίση ότι η εν λόγω οργάνωση παραγωγών δεν πληροί τις προϋποθέσεις αναγνωρίσεως κατά τον κανονισμό 2200/96 ⁽²⁾ και τον κανονισμό 1433/2003. Η Επιτροπή στηρίζει την κρίση αυτή στη διαπίστωση ότι ορισμένες θυγατρικές της FresQ διοχετεύουν τα προϊόντα μόνον